

ferne sikkrede Krav fra Krigsministeriets og Communerens Side.

Seg skal dernæst gaae over til at omtale de enkelte Punkter, som Betænkningen omfatter. Hvad for det Første Helsingørs Sygehøus angaaer, da tør jeg henholde mig til, hvad der fuldstændigt er udviklet af det ærede Medlem for Helsingør (Thune). — Med Hensyn dernæst til Vagtlocalerne i Aalborg, da troer jeg ikke, at det godt lader sig gjøre at bringe Summen ned til Mindre end det, der af Ministeriet er forlangt. Det er efter Alt, hvad der er oplyst om Localernes Bestaaffenhed og Størrelse, uantageligt, at Taxationssummen vil gaae under de forlangte 200 Rd. Det kan vistnok være Spørgsmaal underkastet, hvorledes Lovens af 29de December 1850 § 4 skal forståaas, naar det deri hedder: „De Indretninger, som i Medfør af Forordningen af 15de November 1816 allerede ere anskaffede, og for hvilke en extraordinair Godtgjørelse i de senere Aar er bleven udredet, saasom Sygehøuse, Magaziner, Vagstuer m. fl. blive fremdeles at benytte af Garnisonerne mod den i § 2 fastsatte Godtgjørelse . . . .“ Paa Grund af denne Bestemmelse har Krigsministeriet gjort Paastand paa at maatte beholde Vagtlocalerne saaledes, som de nu ere, og det kan vistnok være meget tvivlsomt, om denne Paragraph ikke berettiger Krigsministeriet til at gjøre denne Paastand. Spørges dernæst om, hvorvidt den paagjældende Gjenstand er af en anden og bedre Bestaaffenhed end den, som dens Bestemmelse kræver, saa er det et Spørgsmaal, som, saavidt jeg seer, ligger under Afgjørelse af Indquarteringscommissionen og vedkommende høiere Autoriteter. — Naar altsaa de Autoriteter, der have lovberettigede Fordringer, ikke ville nedsætte disse, og naar en Taxationsforretning maatte udvise, at Localet ikke vilde kunne erholdes for lavere Priis, seer jeg ikke nogen Mulighed for, at man kan faae Summen nedsat under det, Ministeren har forlangt, men at Ministeriet tværtimod vil

blive nødsaget til at udrede denne Godtgjørelse, selv om det fulde Beløb dertil ikke blev bevilget. Seg seer ikke, hvorledes man kan ordne Forholdet paa anden Maade efter den bestaaende Lovgivning. — Med Hensyn til Exerceerpladsen ved Randers maa jeg gjøre den Bemærkning, at en ny Taxation vil kunne forlanges og, efter hvad der er fremkommet, ogsaa blive prøvet, men jeg tvivler meget om, at man ved den vil kunne nedbringe Udgiften til 800 Rd.; jeg troer idetmindste ikke, at der er nogen Udsigt dertil. — Hvad Fouragemagasinerne i Aarhuus angaaer, da troer jeg heller ikke, at den af det ærede Udvalg foreslaaede Nedsættelse er ganske begrundet; denne Nedsættelse bringer nemlig Beløbet ned under den Sum, som Udvalget erklærer at maatte bevilges til Randers, og Randers og Aarhuus maae i den Henseende betragtes som ligestillede; de ere nu de eneste to Byer, som have 4 Eskadroner i Indquartering. Grunden til, at Beløbet af Udvalget er foreslaaet nedsat, er vel den, at der tidligere var forlangt et endnu større Beløb, og at dette blev nedsat til det, Udvalget nu foreslaaer. Der var saaledes ifjor forlangt 1052 Rd., hvilket Beløb Rigsdagen nedsatte til 852 Rd. 32 Sk.; iaar er denne Sum efter afholdt Licitation opført med 995 Rd. 57 Sk.; Udvalget bemærker, at ingen anden Commune, med Undtagelse af Randers, enten iaar eller ifjor har forlangt saa stor en Sum, og foreslaaer derfor atter at nedsætte Beløbet til 852 Rd. 32 Sk.

Rettelser i S. A. Hansens Foredrag:
Nr. 110, Sp. 1852, Lin. 28 f. o. staar: „imod“ læs:
„for“